Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26280
Copyright: Admont, Benediktinerstift

qa de celo descendi non ut facia uoluntate mea si uolun
tate eius qui misit me. Omne enim sua facere uoluntate. sic eos qa se
uenium reppulisse. Quis autem nesciat qd uoluntas filii
a patris uoluntate non discreperit. Si quem
primum homo di patris uoluntate uoluit facere. apa
radysi gaudio exiuit. Secundus ad recte proprie homi
nis uenien. cum uoluntate se patris non sua facere osten
dit. manere nos iustus docuit. cum igitur non sua si patris uo
luntate fecit. eos qa ad se uenium non eicit foras. qa
ducem emplo suo nos obedientie subiecit. uia nobis egres
sionis clausit. hinc rursum ait. Non possum ego a me ipso fa
cere quicquam. sicut audio iudico. Nobis quippe obedien
tia usque ad mortem seruanda precipit. Ipse autem si sicut audit
iudicat. tunc qq; obedie cum iudex uenerit. Ne igitur nobis usque ad
semisuite terminum obedientia laboriosa apparat. ipse
de proprie nrm indicat. qd hanc etiam cum iudex uenerit ser
uat. Qd igitur mirum si peccator homo obedientie impsemisuite
breuitate se subiecit. qndo hanc mediator dei et hominum
et cum obedientes remunerat non reliquit. Sciendum uero nunq.
p obedientia malum fieri. Aliqndo autem debet pobedientia
bonum qd agitur intermitti; neq; enim mala in paradiso arbor
exstitit. quam dis homini ne tingere. inter diuina. si ut p meli
obedientie meritum. homo bene conditus crescere dignum
fuerat. ut hunc etiam a bono phibere. qtenus tanto uerius
hoc qd agere uiuere esse. quanto et a bono cessans. auctori
suo se sub arctum humilis exhibere. Si notandum qd illic